

अत्र नेत्रादीनां उत्पत्त्यादिषादृश्यं वाच्यं, सरःश्रीणा-
श्चाङ्गनासादृश्यं गम्यम् । “कथिता रसनोपमा । यथो-
र्द्धमुपमेयस्य यदि स्यादुपमानता” ॥ “चन्द्रायते शुक्ल-
रुचापि हसो हंसायते चारुगतेन कान्ता । कान्तायते
स्वर्गदुखेन वारि वारोयते स्वच्छतया विहायः” ॥ “माखो-
पमा यदेकस्योपमानं वक्ष्यते” । यथा । “वारिजेनेव
सरसी शशिनेव निशोधिनी । यौवनेनेव वनिता नयेन
शोभनमनोहरा” ॥ क्वचिदुपमानोपमेययोर्द्वयोरपि प्रकृतत्वं
दृश्यते ॥ “हंसचन्द्र इवाभाति जलं व्योमतलं यथा ।
विमलाः कुसुदानोव तारकाः शरदागमे” ॥ “अस्य रात्रौ
मृद्वे भान्ति भूपानीता विभूतयः । पुरन्दरस्य भवने
कल्पवृक्षमवा इव” ॥ अत्रोपमेयभूतविभूतिभिः कल्पवृक्ष-
वैभवा इवेति” उपमानभूता विभूतय आक्षिप्यन् इति
आक्षेपोपमा । अत्रैव “मृद्वे इत्यस्य” “भवने इत्यत्रेण
प्रतिनिर्द्देशात् प्रतिनिर्द्देशोपमा इत्यादयश्च न लक्षिताः
एवंविधवैचित्र्यस्य सहस्रधा सन्दर्शनात्” सा०द० ।
“प्रसिद्धेरुदरोधेन यः परस्परमर्थयोः । भूयोऽवयव-
सामान्ययोगः सेहोपमा मता” स०कण्ठा० ।

३१ उपमानम् । “सदृशात् सदृशज्ञानमुपमानं द्विधेह तत् ।
स्वादेषकमुभूतार्थेननुभूते द्वितीयकम्” । स०कण्ठा० अत्रानुभू-
तार्थे यथा “सर्वप्राणप्रवणमवयवम्, तन्माहृत्य वक्षस्तत्संज्ञाता
द्विषटितदलतुल्यमुज्ज्वलरोचिः । एवं वेगात् कुलिश-
करोत् व्योम विद्युत्सहस्रं भर्तुर्वज्रज्वलनकपिशस्ते च
रोषादृहासाः” ॥ अननुभूते “तां रोहिणीं विजानीहि
ज्योतिषामत्र मण्डले । समूहस्तारकाणां यः शकटाकार-
माश्रितः” ॥

३२ उपमेयोपमा “पर्यायेण द्वयोरेतदुपमेयोपमा मता”
दर्पणे । “कमलेव मतिर्भतिरिव कमला तसुरिव
विभा विभेव तदुः”

३३ उल्लासः “एकस्य गुणदोषाभ्यामुल्लासोऽन्यस्य तौ यदि” ।
च० । तत्र गुणे “अपि मां पावयेत् साध्वी स्नात्वेतीच्छति
जाह्नवी । दोषे, “काठिन्यं कुचयोर्दृष्टं वाञ्छन्त्यः पाद-
पङ्क्तयोः । निन्दन्ति विश्वधातारं त्वद्वाटोष्परियोषितः” ।

३४ उल्लेखः “क्वचिद्भेदादुपहीदृष्ट्यां विषयाणां तथा क्वचित् ।
एकस्यानेकधोऽल्लेखः यः स उल्लेख इष्यते” सा०द० “प्रिय
इति गोपबधूभिः शिशुरिति हृदयैरघोष इति देवैः ।
सारायण इति भक्तैर्बल्लेत्तयाहि योगिभिर्देवः” ।
“शास्त्रीर्येष सख्योऽसि गौरवेषासि पर्वतः” ।

३५ जर्जस्वि “जर्जस्वि रुद्राहङ्कारम्” इति “अपकर्ताहसस्त्रीति
हृदि ते मा अ भूजयम् । विमुलेषु न मे स्वङ्गः
ग्रहन्तुं जातु वाञ्छति एवमुक्त्वा परोयुद्धे निरुद्धोर्द-
शाक्षिना । पुंसा केनापि तज्ज्ञेयमूर्जस्त्रीत्वे
वसादिकम्” इति च दण्डी ।

३६ एकावलो पूर्वं पूर्वं प्रति विशेषणत्वेन परं परम् ।
स्याप्यतेऽपोह्यते वाचा स्यात्तथैकावलो द्विधा” ।
सा०द० स्थापने । “सरोविकसिताम्भोजमम्भोजं मृद्व-
सङ्गतम् । मृद्वायत्न ससङ्गीताः सङ्गीतं सङ्कारोदयम्” ।
वर्जने । “न तज्जलं यच्च सुचारुपङ्कजं न पङ्कजं
तद्यदलोचनपदम् । न पटपदोऽसौ न जुगुप्स यः कलं
न शुद्धितं तन्न जहार यन्मनः” ।

३७ कारकदीपकम्, “क्रमिकैकगतानान्तु शुभः कारकदीपकम्” ।
च० अत्र कारकः क्रिया कर्तृत्वादिसंज्ञाकारित्वात्
“गच्छत्यागच्छति पुनः पान्यः पश्यति पृच्छति” ।

३८ कारणमाला “परंपरं प्रति यदा पूर्वपूर्वस्य हेतुता ।
तदा कारणमाला स्यात्” । सा०द० “श्रुतं कृतधियां
सङ्गाज्जायते, विनयः श्रुतात् । लोकाहुरागो
विनयाच्च किं लोकाहुरागतः” ॥

३९ काव्यलिङ्गम् “हेतोर्वाक्यपदार्थत्वे काव्यलिङ्गमुदाहृतम्” ।
सा०द० “जितोऽसि मन्द । कन्दर्प । मञ्जिस्तेऽस्ति
त्रिलोचनः” अत्र पदार्थस्य हेतुता । वाक्यार्थस्य यथा ।
“यत्तन्नेत्रसमानकान्तिसखिले भग्नं तदिन्दीवरं मेवे-
ष्वक्षरितं प्रिये तव मुखच्छायातुकारी शशी । येऽपि
त्वद्गमनानुकारिगतयस्ते राजहंसा गतास्तत्सादृश्य-
विनोदमात्रमपि मेदैवेन न क्षम्यते” । अत्र चतुर्थपादार्थे
आद्यापादत्वार्थानां हेतुता ॥

४० काव्यार्थापत्तिः “कैस्र्येनार्थसंसिद्धिः काव्यार्थापत्तिरिष्यते” ।
च० “स जितस्वन्मुखेनेन्दुः का वासां सरसीरुहाम्” ।

४१ कैतवापङ्गुतिः “कैतवापङ्गुतिर्व्यक्ते व्याजाद्यैर्निर्गमे पदैः” ।
च० “निर्यान्ति स्मरनाराचा बालादृक्पातकैतवात्” ।
इयम् व्याजापङ्गुतिरित्यन्ये अपङ्गुतिशब्दे विवृतिः ।

४२ गूढोक्तिः “गूढोक्तिरन्योद्देश्या गौर्यदन्यं प्रति गद्यते” । च०
“दृष्टमपेहि परस्मैलादायाति स्वेतरक्षकः” । जारोद्देशेन
वृषं प्रत्युक्तिः ।

४३ चपलातिशयोक्तिः चपलातिशयोक्तिसत् पौर्वापर्यव्यति-
क्रमः” । च० “अप्ये सानोगतः पश्चादनुनीता प्रियेण सा” ॥

४४ छेकापङ्गुतिः “छेकापङ्गुतिरन्यस्य शङ्कातत्त्वस्य निङ्गवे” ।